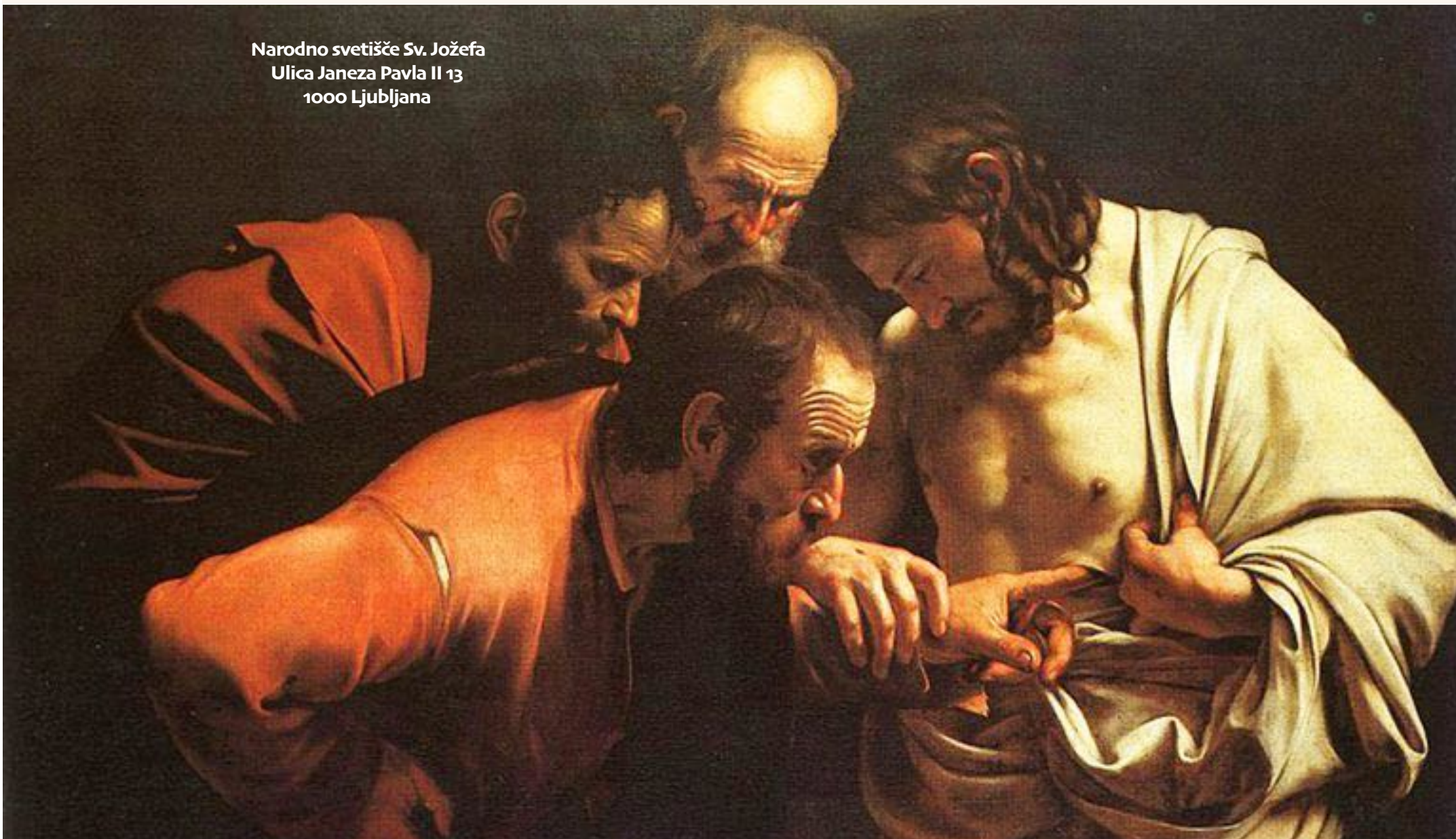

POGLOBLJENA MAŠA

NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA, LETO B

Narodno svetišče Sv. Jožefa
Ulica Janeza Pavla II 13
1000 Ljubljana

Prepričan sem, da je za današnjega kristjana v zahodni družbi, preprosto nemogoče vztrajati v veri, ne da bi se osebno poglobljali v Sveto pismo.
Kardinal Martini

POGLOBLJENA MAŠA

NEDELJA MARIJINA KAPELA OB 19. URI PREMIŠLJEVANJE

Vstali Kristus je storil, kakor je obljubil (Jn 14,16-17) in učencem vdihnil svojega Svetega Duha. Ta Duh življenja, resnice in spoznanja, Duh, ki daje tolažbo, je tudi Duh odpuščanja. Tako, kot smo prejeli Božjo odpuščanje za naše grehe, smo tudi mi poklicani in usposobljeni, da odpustimo tistim, ki grešijo proti nam. Če drugim odklonimo odpuščanje, smo tudi sami prikrajšani za blagoslovljeno svobodo, ki nam jo Bog daje. On želi, da bi izkusili čustveno ozdravljenje, do katerega pride, ko se prebijemo skozi našo jezo in bolečino do točke, da lahko to prepustimo Bogu. S pomočjo delovanja Svetega Duha se lahko zaključimo naše okrevanje od boleče preteklosti.

„Jaz pa bom prosil Očeta in dal vam bo drugega Toložnika, Pomočnika, Zagovornika, Posrednika, Prijatelja; da bo ostal pri vas vekomaj: Duha resnice, ki ga svet ne more prejeti, ker ga ne vidi in ne pozna. Vi ga poznate, ker prebiva pri vas in je v vas.“ (Jn 14,16-17)

Ali imam kogarkoli, kateremu moram odpustiti? Ali sem pripravljen odpustiti? Naredim si seznam oseb, ki jim hočem odpustiti in molim za vsakega posebej.

Tomaž si je vsekakor zaslužil ime nejeverni. Zavrnil je vero v Jezusovo vstajenje, dokler ni videl in začutil vstalega Kristusa z lastnimi očmi in rokami. Tudi nas pogosto navdajajo dvomi. Težko verjamemo, da je Bog na delu v našem življenju, ker ne vidimo takojšnjih sprememb ali čudežnih rezultatov. Naše duhovno osvobajanje je pogosto težak in dolgotrajen proces, kjer na začetku nimamo veliko za pokazati. Kljub temu, da dokazi o Božji moči niso takoj vidni, če bomo vztrajali v veri, bomo doživeli mir, ko bomo zaupali Bogu naše trenutne probleme in neznano prihodnost.

Kaj želim sedaj prinesti pred Boga in mu izročiti? Molim, da se zgodi njegova volja, ne moja!

VERNIKI BODIMO ENEGA SRCA IN ENEGA DUHA (APD 4,32-35)

Množica teh, ki so sprejeli vero, je bila kakor eno srce in ena duša. Nihče ni trdil, da je to, kar ima, njegova last, temveč jim je bilo vse skupno. Apostoli so z veliko močjo pričevali o vstajenju Gospoda Jezusa in velika milost je bila nad vsemi. Nihče med njimi ni trpel pomanjkanja. Lastniki, ki so prodajali zemljišča ali hiše, so prinašali izkupiček ter ga polagali k nogam apostolov; in sleherni je od tega dobil, kar je potreboval.

VSE, KAR JE ROJENO IZ BOGA, PREMAGA SVET (1 JN 5,1-6)

Preljubi, kdor veruje, da je Jezus res Kristus, je rojen iz Boga; in vsak, kdor ljubi roditelja, ljubi tudi tistega, ki je od njega rojen. Da ljubimo Božje otroke, pa spoznamo po tem, če ljubimo Boga in izpolnjujemo njegove zapovedi. Ljubezen do Boga je v tem, da se držimo njegovih zapovedi. In njegove zapovedi niso težke. Vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet. In zmaga, ki premaga svet, je naša vera. Kdo premaga svet, če ne tisti, ki veruje, da je Jezus Božji Sin? Jezus Kristus je tisti, ki je prišel z vodo in s krvjo, ne le z vodo, ampak z vodo in s krvjo. Duh to pričuje, kajti Duh je resnica.

ČEZ OSEM DNI JE PRIŠEL JEZUS (JN 20,19-31)

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.« Tomaža, enega izmed dvanajstarih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebeljev in ne vtaknem prsta v rane od žebeljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.« Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Polôži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polôži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovoril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!« Jezus je vpričo svojih učencev storil še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da verujete, imeli življenje v njegovem imenu.